کسی نیست که در راه الله زخمی بردارد مگر اینکه روز قیامت درحالی می آید که از زخمش خون جاری است؛ رنگش، رنگ خون است و بویش بوی مشک.

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «مَا مِنْ مَكْلُومٍ يُكْلَم في سَبِيلِ الله، إِلاَّ جَاءَ يَومَ القِيَامةِ، وَكَلْمُهُ يَدْمَى: اللَّوْنُ لَوْنُ دَمٍ، وَالرِّيحُ ريحُ المِسك»: «کسی نیست که در راه الله زخمی بردارد مگر اینکه روز قیامت درحالی می آید که از زخمش خون جاری است؛ رنگش، رنگ خون است و بویش بوی مشک».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم فضل جهاد در راه الله را بیان می کند و اینکه مجاهد به چه مرتبه ای می رسد؛ و این پاداش نیکوی او می باشد؛ و مژده می دهد کسی که در راه الله زخمی می شود و در اثر آن کشته می شود یا بهبودی خود را به دست می آورد، روز قیامت با همان یادگار جهاد و بلا و مصیبتی که در جهاد دیده، در بین مردم حاضر می شود؛ با همان زخمی که در جهاد برداشته، درحالی که زخمش تازه است می آید اما این بار رنگ زخمش رنگ خون است و بوی مشک از آن به مشام می رسد.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/2991